

Aleg. 64.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z wnioskiem na odpisanie gminie m. Bohorodczany zaległości z tytułu prestacyi na płace nauczycieli w kwocie 1.609 zł. 35¹/₂ ct. a. w.

Wysoki Sejmie!

Gmina miasteczka Bohorodczany dłużną jest funduszowi szkolnemu krajowemu z tytułu zaległych po koniec r. 1891. prestacyj na płace nauczycielskie sumę 1.609 zł. 35¹/₂ ct. a. w.

Ściągnięcie tak znacznej stosunkowo zaległości od tej gminy jest w dzisiejszych jej warunkach prawie niemożliwem a to z następujących powodów:

Aż do roku 1889 uiszczala gmina m. Bohorodczany na pokrycie plac nauczycieli swojej szkoły ludowej tylko taką prestacyę, jaka z mocy ustawy krajowej z dnia 2. lutego 1885. Nr. 29 Dz. u. kr. na nią przypadała. Prestacya ta obliczona w stosunku do opłacanych w roku 1888. podatków bezpośrednich wraz z dodatkami państwowymi wynosiła 385 zł. 61 ct. Resztę wydatku potrzebnego na płace nauczycieli ponosił fundusz szkolny okręgowy a względnie krajowy.

W marcu 1889 r. odniosła się Rada szkolna krajowa do Wydziału krajowego po myśli art. 19. powyższej ustawy z zapytaniem, czyli wobec tego, że gmina Bohorodczany według oznajmienia tamtejszego Wydziału powiatowego posiada majątek zakładowy, ma być tej gminie przyznany i w jakiej kwocie zasiłek z funduszu szkolnego okręgowego a względnie krajowego na pokrycie wydatku na płace nauczycielskie.

Ponieważ inwentarz gminy wykazywał czysty stan czynny w sumie 12 351 zł., w której mieści się wartość około 300 morgów gruntów na 5.615 zł. oszacowanych, oświadczył Wydział krajowy, że gmina Bohorodczany powinna ponieść większy wydatek niż minimum w ustawie oznaczone i określił stosunek konkurencyjny w ten sposób, że z ogółu wydatków przypadło na gminę 870 zł., zaś na fundusz szkolny 1.000 zł. rocznie.

W ten sposób prestacya gminy od 1. września 1889 r. podwyższoną została z 385 na 870 zł. czyli przybył gminie nowy roczny wydatek w kwocie 485 zł.

Przeciw temu nowemu wymiarowi gmina rekurowała do c. k. Ministerstwa a następnie wytoczyła spór przed trybunałem administracyjnym, jednak bez pomyślnego skutku.

Tymczasem rosły zaległości i z końcem 1891 r. dosięgły znacznej stosunkowo kwoty 1.609 zł. 35¹/₂ ct.

Ściągnięcie tej zaległości według zgodnych opinij c. k. Rady szkolnej okręgowej i Wydziału powiatowego w Bohorodczanach naraziłoby gminę na zupełną ruinę.

W braku innego źródła pokrycia musiano by bowiem nałożyć w tym celu nowe dodatki do podatków bezpośrednich, co ze względu na powszechne ubóstwo mieszkańców jest niemożliwym, gdyż istniejące już obecnie dodatki wynoszą 25%.

Zważywszy ten stan rzeczy i uwzględniając niedawne znaczne zwiększenie rocznej prestacyi gminy na płace nauczycieli, postanowił Wydział krajowy przedstawić Wys. Sejmowi wniosek na odpisanie powyższej zaległości; uprasza przeto:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Pretensya krajowego funduszu szkolnego do gminy m. Bohorodczany z tytułu zaległych prestacyj na płace nauczycieli tamtejszej szkoły ludowej, wynosząca po koniec roku 1891 1.609 zł. 35¹/₂ ct. a. w. uznaje się za umorzoną i zostaje odpisaną.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem
Krakowskiem.**

Lwów dnia 16. lutego 1892.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego.